

ČASOPIS S PODOBAMI ZA SLOVENSKO MLADINO.

Štev. 11.

V Ljubljani, 1. novembra 1894.

Leto XXIV.

V pozni jeséni.

Ni petja več, ni cvetja več,
Na vrte lega slana;
Čez strni brije mrzel piš,
Počiva plug in brana.

Jeséni pozne pusti čas,
Kakó mi tóžiš dušo,
Kakó temniš jo in težiš
Kot mègla cvetno rušo!

Življenja nima več raván,
Zelenja ni več v góri —
Za listom pada k zemlji list
Učeč: Memento mori! ¹⁾

Zasneži, sneg, ravan in breg —
Kar mrtvo je, zagrèbi!
Pozdravljal nekda j vigred sem,
Pozdrav veljaj zdaj — tebi!

Pod tábo naj počije dol,
Počije gôra, vrti, —
A jaz počil pri Bogu bom,
Oj tam, kjer ni več — smrti . . .

¹⁾ Spominjaj se smrti!

Jos. Volc.

